

for Statsbanerne i Forhold til Hovedlinierne, fordi Sidelinierne i saa høj Grad er Fødebaner for de store Linier. Men hvad der selvfølgelig vil kunne have Interesse, er ved Regnskabsvæsenet at faa konstateret, om man udøver en ensartet Økonomi paa de forskellige Udgiftsomraader, og dette mener jeg selvfølgelig, man skulde kunne opnaa. Derudover tror jeg ikke, det vil være rigtigt at decentralisere Regnskabsvæsenet. Det samme gælder Revisionen.

Med Hensyn til Revisionen maa jeg have Løyt til at benytte Lejligheden til at berigtige en Misforstaaelse, som har indsneget sig i min Fremsettelsestale, nemlig at den Revision, der udføres ved 2det Revisionsdepartement, er en talmæssig Revision foruden at være en kritisk. Det er en kritisk Revision, som har det Formaal at kontrolere Statsbanernes Forvaltning i Forhold til Ministeriet. Endvidere er der ved samme Lejlighed indløbet den Misforstaaelse, at de Afregninger med fremmede Myndigheder og andre Pengeinstitutioner, som er henlagte under Revisionen, skulde være henlagte under Revisionsdepartementet. Det er en Fortalelse fra min Side — det staar rigtigt i Lovforslagets Motiver — disse Dispositioner er henlagte under Statsbanernes egen Revision.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds omtalte Spørgsmaalet om, hvorvidt nogle af Statsbanerne mulig kunde overgaa til privat Drift, og tilsvarende Betragtninger fremsattes af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg vil neppe heri kunne blive enig med de ærede Medlemmer, men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ligger udenfor det foreliggende Lovforslags Omraade, og jeg vil tro, at det er praktisk at udskyde til en senere Drøftelse de Spørgsmaal, som ikke netop angaar denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds udtalte, at han billigede, at Generaldirektøren i Fremtiden bliver Departementschef og saaledes faar Lejlighed til at forhandle direkte med Ministeren, og han vilde nu kun haabe, at ikke en stor Mængde Dispositioner, som det naturligt henhører under Generaldirektøren og hans underordnede at træffe, fremtidig skal kræves forelagt Ministeren. Jeg kan ganske slutte mig til dette Haab og skal kun sige, at naar meget ofte Spørgsmaal, som i Virkeligheden udelukkende angaar Administrationen, bliver gjort til Genstand for Forhandlinger mellem Ministeriet

og Generaldirektøren, skyldes det for en meget stor Del Henvendelser, som rettes til Ministeriet af Publikum eller af Funktionærerne enten direkte eller gennem ærede Medlemmer af dette Ting. Det er klart, at kunde man begrænse slige Indgreb fra Ministeriet overfor Generaldirektionen, vilde det gavne den daglige Drift, bringe mindre Forstyrrelse, men paa den anden Side maa man jo heller ikke opgive det Middel, som herigennem er givet til fra Rigsdagens Side navnlig at paatale mulige Misbrug og Forurettelser.

Det ærede Medlem var ligeledes enig i baade, at det kollegiale Styre skal bortfalde, og i Distriktsordningen, og det glædede mig, at han turde paastaa, at denne Ordning ikke behøver at blive dyrere end den nuværende. Det ærede Medlem var egentlig mere betænkelig ved den Indvending, som Generaldirektionen har gjort, nemlig at et Land af Størrelse som Danmark ikke burde decentralisere Ledelsen mere end højst nødvendigt, idet en centraliseret Ledelse giver den bedste Garanti for ensartede Afgørelser. Ja, det er jo det Argument, som først og fremmest føres i Marken for den centraliserede Ledelse, og det er jo ogsaa det bedste ved den. Men jeg tror, at man ikke skal være saa bange for den Mulighed, at Afgørelserne skulde blive saa meget uensartede, fordi Ledelsen bliver decentraliseret. Man maa nemlig huske paa, at de Folk, som kommer til at træffe Afgørelserne, er Folk med en ganske ensartet Uddannelse og Folk, som der bestaar en levende Forbindelse imellem, og der er ikke Tvivl om, at det fornødne Samarbejde mellem disse Kræfter ogsaa vil give temmelig ensartede Afgørelser i de forskellige Led.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) indledede derimod Kritikken med nogle meget hvasse Bemærkninger. Han klagede først og fremmest over, at Betænkningen ikke er offentliggjort tidligere. Jeg har to Gange i dette høje Ting gjort Rede for, hvorfor disse Betænkninger er blevet tilbageholdt, og jeg synes ikke, det er hen i Vejret, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Nu skal jeg yderligere tilføje, at paa Grundlag af disse Betænkninger er der, efter at Generaldirektionens Betænkning er fremkommet den 17. November, ført en Række indgaaende mundtlige Forhandlinger mellem Ministeriet og Generaldirektionen og mellem Statsbaneudvalget og Ministeriet for ad denne Vej at tilvejebringe det bedst mulige yderligere